

स्त्रीमध्यमिवगाहते सेनांमृद्वनीत्यर्थः निमित्तानिधूतादीनिधर्मिष्ठानीतिसोपार्लभिविरुद्धानीत्यर्थः ॥ २८ ॥ कार्यराज्यलाभाख्यदूरप्राप्तंअत्यंतदुर्लभं यत्प्रयत्नः विजानतापित्वया प्राप्ताप्राप्तविचारणं युक्तयुक्तपरीक्षणंनक्तमित्यन्वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शक्रशक्तोतिस्त्वस्यअर्जुनवधेसामर्थ्याभावंद्योतयति ॥ ३८ ॥ श्रेयस्करंआत्मत्राणकरं वीर्यसमानमिति

स्त्रीमध्यमिवगाहतेद्वंतुबलवत्तरं ॥ संजयउवाच राजन्यूर्वनिमित्तानिधर्मिष्ठानिविचिंतय ॥ २८ ॥ अतिक्रान्तंहियत्कार्यपश्चाच्चिंतयतेनरः ॥ तच्चास्यनभवेत्कार्यचिंतयाचविनश्यति ॥ २९ ॥ तदिदं तव कार्यं तु दूरप्राप्तं विजानता ॥ नक्तं यत्त्वया पूर्वप्राप्ताप्राप्तविचारणं ॥ ३० ॥ उक्तोसि बहुधाराजनमायुध्यस्वेति पांडवैः ॥ गृहीषेन च तन्मोहाद्वचनं च विशांपते ॥ ३१ ॥ त्वया पापानि घोरानि समाचीर्णानि पांडुषु ॥ त्वत्कृते वर्तते घोरः पार्थिवानां जनक्षयः ॥ ३२ ॥ तत्त्विदानीमतिक्रान्तं माशुचोभरतर्षभ ॥ शृणु सर्वं यथा वृत्तं घोरं वैशसमच्युत ॥ ३३ ॥ प्रभातायां राजन्यां तु कर्णो राजानमभ्ययात् ॥ समेत्य च महाबाहुर्दुर्योधनमथाब्रवीत् ॥ ३४ ॥ कर्ण उवाच अघराजन्स मे प्यामि पांडवेन यशस्विना ॥ निहनिष्यामि तं वीरं सवामां निहनिष्यति ॥ ३५ ॥ बहुत्वान्मम कार्याणां तथा पार्थस्य भारत ॥ नाभूत्समागमो राजन्मम चैवार्जुनस्य च ॥ ३६ ॥ इदं तु मे यथा प्रज्ञं शृणु वाक्यं विशांपते ॥ अनिहत्यरणे पार्थनाहमेप्यामि भारत ॥ ३७ ॥ हतप्रवीरैरेभ्यस्मिन्मयि चावस्थिते युधि ॥ अभियास्यति मां पार्थः शक्रशक्तिविनाकृतं ॥ ३८ ॥ ततः श्रेयस्करं यच्च तन्निबोध जनेश्वर ॥ आयुधानां च मे वीर्यं दिव्यानामर्जुनस्य च ॥ ३९ ॥ कार्यस्य महतो भेदे लाघवे दूरपातने ॥ सौष्ठवे चास्त्रपाते च सव्यसाचीनमत्समः ॥ ४० ॥ प्राणेशौर्येय विज्ञाने विक्रमे चापि भारत ॥ निमित्तज्ञानयोगे च सव्यसाचीनमत्समः ॥ ४१ ॥ सवायुधमहामात्रं विजयं नाम तद्भुः ॥ इन्द्रार्थं प्रियकामेन निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ ४२ ॥ येन दैत्यगणान्वाजन्जितवान्वै शतक्रतुः ॥ यस्य घोषेण दैत्यानां व्यामुह्यं तदिशोदश ॥ ४३ ॥ तद्गार्गवायप्रायच्छुक्रः परमसंमतं ॥ तद्विव्यं भार्गवो मत्स्यमददद्भुतं रुतमं ॥ ४४ ॥ तेन योत्स्ये महाबाहुर्मर्जुनं जयतां वरं ॥ यथेन्द्रः समरे सर्वान् दैतेयान्वै सममागतान् ॥ ४५ ॥ धनुर्घोरं रामदत्तं गंडीवात्तद्विशिष्यते ॥ त्रिस्सप्तकृत्वः पृथिवीधनुषा येन निर्जिता ॥ ४६ ॥ धनुषोत्थस्य कर्माणि दिव्यानि प्राह भार्गवः ॥ तद्रामोत्थददन्मह्यं तेन योत्स्यामि पांडवं ॥ ४७ ॥ अद्य दुर्योधनाहं त्वां नंदयिष्ये सबांधवां ॥ निहत्य समरे वीरमर्जुनं जयतां वरं ॥ ४८ ॥ शेषः ॥ ३९ ॥ कार्यस्य कर्तव्यस्य परकीयस्य भेदे विनाशे लाघवे श्रेष्ठे सौष्ठवे कौशले ॥ ४० ॥ प्राणेशरीरबले शौर्ये मानसबले विज्ञाने अस्त्रशिक्षायां विक्रमे फलोपधानेऽस्त्राणां निमित्तज्ञानयोगे लक्षसंबंधावधारणे ॥ ४१ ॥ महामात्रं श्रेष्ठं विजयाख्यानमप्रसिद्धं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥